

[Birgith Mogensen]

rapport, hænger det sammen med, at USA-teknikere allerede nu mener, at følgevirkningerne af den værst tænkelige ulykke på a-kraftværker, som ligger tæt ved storbyer, vil være 5-6 gange mindre end tidligere antaget. Hvis denne udtalelse viser sig at holde stik, vil følgevirkningerne af den alt for meget omtalte hypotetiske Barsebäckulykke begrænses til en fareradius på mindre end 5 km, og dermed vil al tale om en beredskabsplan for København forstumme.

I øvrigt mener CD, at risikoen for en atomkrig er langt større end det værst tænkelige uheld på Barsebäckværket. Måske burde vi i dag have brugt tiden til at debattere en beredskabsplan i den anledning.

Jeg vil benytte lejligheden til at bede de ansvarlige myndigheder om at støtte den saglige information, der giver et realistisk billede af kernekraft som energikilde. Ligeledes vil det være gavnligt for sandheden, hvis samme ansvarlige myndigheder bruger deres autoritet til at demontere de mange forkerte oplysninger, der fabrikeres af atomkraftmodstanderne. Det er rigtigt, som der står i miljøministerens redegørelse i sp. 5077:

»Der findes ikke i dag fortilfælde af omfattende og langvarig radioaktiv landforurening efter et reaktorhavari på et atomkraftværk.«

Det er jo sandheden. Derfor finder CD det forkasteligt, at mere end 80 pct. af al kernekrafttaletid i radio og TV hidtil er tildelt a-kraftmodstandere, som med deres science fiction-snak påtvinger seere og lyttere den ene skrækkampagne efter den anden. Naturligvis efterlader disse udsendelser angst og utryghed, fordi modvægten, nemlig de virkelige saglige kernekraftudsendelser, inden for det sidste års tid kan tælles på én hånd. CD må også på kernekraftområdet kræve større alsidighed. Det er ikke hypotetiske og ensidige Lørdagskanaludsendelser, Danmarks Radios kunder skal fodres med.

Til slut vil jeg slå fast, at CD fortsat er tilhænger af kernekraft på dansk jord. Sundhedsrisiciene herved er alt taget i betragtning langt færre end ved overforbrug af fossile brændselsformer. Energiforsyningsikkerheden er større, og de økonomiske fordele kan ikke diskuteres. Med hensyn til Barsebäck har den svenske befolkning bestemt, at det højst skal virke 23 år endnu. Den afgørelse skal vi ikke blande os i. Når omtalte USA-ri-

sikundersøgelse foreligger, så tror jeg, alle vil erkende, at hele denne flerårige Barsebäckaffære har været totalt overdimensioneret.

Dræbye (RV):

Det radikale venstre er tilfreds med, at regeringen og miljøministeren med den redegørelse, vi har modtaget, nu har forladt regeringens hidtidige afventende politik i forhold til Barsebäckproblemet.

I miljøminister Ivar Nørgaards redegørelse i december 1979 konkluderedes, at der var behov for yderligere undersøgelser, og ministeren svarede i debatten om redegørelsen – jeg citerer fra forhandlingerne 1979-80, 2. samling, sp. 3909:

»Men jeg synes, det er for forhastet at følge forslaget om at bede svenskerne om at lukke det senest om 5 år ... «.

Dette »det« var Barsebäck.

Op nuværende miljøminister Erik Holst fortsatte i samme spor ved behandlingen af SFs og det radikale venstres beslutningsforslag om lukning i marts 1980 ved at sige – jeg citerer fra forhandlingerne 1979-80, 2. samling, sp. 6442:

»Det er fortsat regeringens opfattelse, at der både i Sverige og herhjemme foregår en nødvendig gennemgang af alle de aspekter vedrørende Barsebäckværket, som er afgørende for regeringens endelige stillingtagen. Først resultaterne af dette arbejde kan vise, om der er grundlag for at ændre regeringens holdning til Barsebäckværket.«

Ganske vist er den konkrete konsekvens blevet en ret forsigtigt formuleret henvendelse til den svenske regering om nedsættelse af en dansk-svensk kommission til at vurdere det undersøgelsesmateriale, der nu foreligger. Vi mangler stadig en konklusion fra miljøministeren vedrørende det undersøgelsesmateriale, vi har fået, en endelig stillingtagen, som miljøministeren udtrykte det i marts 1980, og som han ved den lejlighed for så vidt lovede folketingsret, når undersøgelsesmateriale forelå.

I hvert fald kunne man godt have ønsket sig en foreløbig konklusion fra ministeren som oplæg til de kommende drøftelser med de svenske myndigheder. Her kunne han godt have slået fast, at det med det, vi ved, er uholdbart for det danske samfund, hvis